

виникнення витрат, здійснення оперативного контролю за витратами та собівартістю.

Список використаних джерел

1 Богач Б. М. Планування собівартості продукції, як складовий елемент економіки підприємства / Б. М. Богач // Праці Шостої міжнародної наукової конференції "Управління розвитком соціально-економічних систем, глобалізація, підприємництво, стале економічне зростання". Ч. 1 / Донецьк. нац. ун-т. – Донецьк, 2005. – С. 112 – 114.

2 Белоусова І., Чумаченко М. Проблеми обліку виробничих витрат і калькулювання собівартості продукції в промисловості // Бухгалтерський облік та аудит. – 2009. – №4. – С.3-10.

Ільчак Ольга

аспірант

Національний університет біоресурсів

і природокористування України

м. Київ

ОБЛІК ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Земля є одним з основних джерел існування суспільства. Земля – найважливіше багатство суспільства, основний засіб виробництва у сільському господарстві, просторовий базис розміщення та розвитку всіх галузей народного господарства. Тому землю потрібно розглядати з двох боків. По-перше, як простір, необхідний для різного виробництва (для всякої людської діяльності) і, по-друге, як умову для виробництва продукції.

Останнім часом питання обліку земель досліджують в своїх наукових працях відомі вчені-економісти: П.Т. Саблук, В.М. Жук, Б.В. Мельничук, І.В. Герасимчук, Б.С. Гузар, Н.М. Малюга та інші науковці. Однак, незважаючи на вагомий науковий напрацювання, окремі питання щодо руху земельних часток, документального оформлення земельних ділянок, відображення їх на рахунках бухгалтерського обліку та у фінансовій звітності аграрних підприємств залишилися на сьогоднішній день актуальними і потребують подальших досліджень.

Процес виробництва необхідної кількості продукції землеробства відбувається внаслідок дії людини на землю як предмет праці. При цьому використовуються фізичні, хімічні та біологічні особливості ґрунтового покриву землі, в якому відбувається життєдіяльність рослин. Кінцевий результат праці у (землеробстві – врожайність рослин), у значній мірі

залежить від організаційно-господарських, агрохімічних, меліоративних та інших заходів спрямованих на підвищення родючості ґрунту. Поряд з іншими засобами виробництва, які використовуються в сільському господарстві, земля має свої специфічні властивості, які зумовлюють цілий ряд її відмінностей від інших засобів.

У ході земельної реформи в Україні відбулися суттєві зміни у формах власності на землю. Збільшення кількості земельних власників сприяло розширенню кола учасників земельних відносин. Відповідно до статті 14 Конституції України земля є національним багатством, що перебуває під особистою охороною держави. Основний документ земельного законодавства держави, що регулює земельні відносини є Земельний Кодекс України. Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» передбачено обов'язкове відображення в бухгалтерському обліку вартості землі та права користування нею.

Земельні ділянки обліковуються на підставі державних актів, якими посвідчується право власності на земельну ділянку або право постійного користування та встановлюються площа та вартість переданих земельних ділянок. Одиницею обліку є окрема земельна ділянка.

Існують проблеми, які перешкоджають відображенню в системі бухгалтерського обліку операцій з сільськогосподарськими угіддями. Зокрема, неврегульованими залишаються питання визнання земельних ресурсів активами [2, с. 20]. Так, П(С)БО 7 «Основні засоби» не розкриває методики обліку земельних ресурсів, а П(С) БО 30 «Біологічні активи» не відносить земельні угіддя до складу біологічних активів, що також не передбачає їх бухгалтерського відображення.

При постановці на облік земельних ділянок у підприємствах, у першу чергу, слід визначити, що ставиться на облік: земельна ділянка чи права користування земельними ділянками. У п. 1 ст. 92 Земельного кодексу України вказано, що права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності можуть набувати: по-перше, підприємства, установи та організації, що належать до державної та комунальної власності; по-друге, громадські організації інвалідів України, їх підприємства (об'єднання), установи та організації. У ст. 80 Земельного кодексу України вказано, що суб'єктами права власності на земельні ділянки можуть бути громадяни та юридичні особи – на приватні земельні ділянки, територіальні громади – на землі комунальної власності, державна – на землі державної власності [3, с. 75]. Щодо бухгалтерського обліку, то власні земельні ділянки відображаються у складі основних засобів, а права користування ними – у складі нематеріальних активів.

Вдосконалення первинних документів та реєстрів синтетичного та аналітичного обліку багато в чому зумовлюють успішне розв'язання поставлених проблем: юридична підстава володіння, користування або оренда землі, відображення в бухгалтерському обліку вартості земель і вкладень в них. [1, с. 97]

Також доцільним є доповнити для аграрних формувань фінансову звітність даними про земельні ресурси сільськогосподарського призначення та показниками ефективності їх використання. З метою поліпшення бухгалтерського обліку і порядку подання в звітності інформації про землі сільськогосподарського призначення необхідно вдосконалити документальне оформлення руху земельних ділянок, їх оцінку та відображення на рахунках бухгалтерського обліку і узагальнення інформації у звітності.

Список використаних джерел

1. Гузар Б. С. Удосконалення оцінки обліку, та контролю використання земельних ресурсів у ринкових умовах» / Б. С. Гузар // Економіка АПК. – 2009. – № 6. – С. 95-103.
2. Малюга Н. М. «Земля в системі бухгалтерського обліку» / Н. М. Малюга, І. В. Замула // Бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – № 6. – С. 15-21.
3. Обліково-аудиторське забезпечення розвитку земельних відносин [колективна монографія] / [В. М. Жук, Ю. С. Бездушна, Б. В. Мельничук, Н. Л. Жук, С. М. Остапчук]. – К.: ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2013. – 238 с.

Канцедал Наталія

к. е. н., доцент

Педорич Вікторія

студентка

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава

ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО БІОЛОГІЧНІ АКТИВИ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

Біологічні активи відіграють важливу роль в діяльності аграрних підприємств, а також у формуванні інформаційного забезпечення управління сільськогосподарськими підприємствами. Вони вирощуються підприємством з метою отримання сільськогосподарської продукції або утримуються ним з метою отримання інших вигод [2].

Належна фіксація фактів наявності біологічних активів є невід'ємною складовою системи бухгалтерського обліку сільськогосподарських підприємств, яка побудована на основі документування та складання звітності.

Дані первинних документів є підставою для формування інформації у регістрах аналітичного та синтетичного обліку: Журнал-ордер № 8 с.-г. по рахунку 21 «Поточні біологічні активи» і Відомість № 8.2 с.-г. та Журнал-ордер № 4 А с.-г. по рахунку 16 «Довгострокові біологічні активи» [5].